

[Annelise Gottfredsen]

De øvrige forslag i ministerens lovforslag kan vi også tiltræde.

Sander (V):

Da venstres ordfører i denne sag, fru Bente Nielsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg fremføre venstres synspunkter. Baggrunden for forslaget om en ændring af ophavsretsloven er jo, at der siden lovens vedtagelse i 1961 er sket en voldsom teknologisk udvikling bl.a. på kommunikationsområdet.

Lovforslaget omfatter en række forslag, som det udvalg, der blev nedsat i 1976 til revision af ophavsretslovgivningen, har stillet.

Generelt om de ændringer, der er foreslået, vil vi fra venstres side påpege, at vi finder det rigtigt, at det så vidt muligt lykkes at opretholde en nordisk enhed på området, men det har vi da også forstået at kulturministeren er enig i og vil bestræbe sig på.

Jeg skal i det følgende kort kommentere de enkelte ændringer.

For det første: inden for undervisningsområdet findes der i dag aftalelicenser. Formålet med den nye § 15 a er, at disse aftaler også skal have virkning i forhold til forfattere, der ikke er medlem af den organisation, der er indgået aftale med. Det drejer sig bl.a. om udenlandske forfattere. Det princip, der her er foreslået, er venstre enig i. Vi har også noteret, at en sådan ordning allerede er etableret i Norge, Finland og Sverige.

Den anden ændring er, at § 23 ændres til at omfatte alle eksemplarer af musikværker i stedet for musikallier. Vi finder, at dette er en nødvendig og fornuftig modernisering af loven.

For det tredje ønskes der indsat en paragraf, der giver offentlighedsloven den fornødne prioritet i forhold til ophavsretsloven. Vi er enige i denne ændring, men man kunne måske forestille sig, at en sådan paragraf var ganske overflødig.

For det fjerde ønskes beskyttelsesperioden for kunstneres præstationer og grammofonplader m.v. forlænget fra de nuværende 25 år til 50 år. Jeg er enig i, at udviklingen har vist, at 25 år er for lidt, men jeg vil dog allerede her spørge ministeren om, hvilke tanker ministrene gør sig i de andre nordiske lande med hensyn til denne beskyttelsesperiode.

Jeg mener faktisk, at man bør forsøge at få fælles nordiske regler også på dette område.

For det femte ønskes skærpede sanktioner og bedre påtålereregler i ophavsretsloven. Det kan vi også fuldt ud tilslutte os for at komme de bevidste overtrædelser af denne lovgivning til livs.

De her nævnte ændringer er alle enkle og logiske, men den mest interessante ændring, der foreslås, er vel nok den nye bestemmelse om kabelspredning af radio- og TV-udsendelser. Forenklet sagt lægges der op til, at rettighedshaverne må opgive deres eneret og få den erstattet af et vederlagskrav, det, som også kaldes tvangslicens. Det betyder f.eks., at en fjernsynsudsendelse uden tilladelse kan fordeles over et kabelanlæg, når dette bare sker uden ændringer og samtidig med, at udsendelsen finder sted. Vi synes, at en sådan ændring rejser mange spørgsmål både af principiel og praktisk karakter, men det håber vi at man kan gå i dybden med i udvalget; jeg skal kun rejse et par af dem her.

Hvordan har man fundet ud af, at et kabelanlæg med mindre end lige netop 25 husstande er af så privat karakter, at der ikke skal betales vederlag? Hvordan sikres det, at en person, som måske ønsker at modtage vesttysk TV, ikke bliver tvunget ind i en eller anden pakkeløsning med 3-4 andre programmer? Hvor meget vil indførelse af en tvangslicensordning betyde for en enkelt husstand på årsbasis? Endelig skal vi være opmærksom på, hvordan dette lovforslag passer sammen med den aftale, der netop er indgået om etablering af et hybridnet.

Jeg forventer ikke, at kulturministeren kan besvare disse spørgsmål her og nu; de er blot nævnt for at vise, at vi mener, der er behov for et grundigt udvalgsarbejde vedrørende disse spørgsmål.

Jeg kan alt i alt på venstres vegne tilsige et positivt, grundigt og meget seriøst udvalgsarbejde om dette meget vidtrækkende og komplicerede forslag.

Desuden skal jeg sluttelig meddele på kristeligt folkepartis vegne, at dette parti også giver sin fulde tilslutning til det her foreliggende forslag fra kulturministeren.

Ingerlise Koefoed (SF):

Man kan sige, at jo mere teknikken udvikler sig, jo sværere bliver det at beskytte op-